

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Quod Christi mors mundo salutaris extiterit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

scere, ecquisnam ille sit, qui in mundum ingreditur : quandoquidem modis omnibus is extra mundum erat. Quomodo ergo, qui extra mundum erat, ingressus est in ipsum? Sane Unigenitus suapte natura vniuersum mundum excedens vt Deus, in mundum ingressus est pars illius factus, id est homo. Ita enim sacrificio pro nobis oblato, sponteque semetipso contradito, ab interitu terrarum orbem vindicauit.

Hebr. c. 13. v. 12.

Propter quod & Iesus, vt sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. Quo pacto, quales, promiscui hominis sanguis sanctos nos efficeret? At Christi sanguis sanctificauit nos. Diuinus est itaque, non simpliciter humanus: Deus enim erat in carne, proprio nos sanguine emundans.

Ex epistola ad Timotheum.

1. Tim. c. 2. v. 5.

VNVS enim Deus, vnus & mediator Dei & hominum homo Christus Iesus, qui redemptionem dedit seipsum pro omnibus. Salutaris citra controuersiam Christi mors vniuerso mundo extitit. Attram enim si Christus Deus non est, quomodo ipse solus toti mundo liberando sat esse potuit? At quia super omnes est, omnium causa mortem perpeffus, solus pro omnibus satisfecit. Deus itaque est, qui propria carnis morte mortem a mundo profligauit.

EX CATHOLICIS.

Ex epistola Petri.

Quod Christi mors mundo salutaris extiterit.

1. Petr. c. 3. v. 18.

QVIA Christus semel pro peccatis mortuus est, iustus pro iniustus, vt nos offerret Deo, mortifi-

πὸς ὁ εἰς τὸν κόσμον εἰσερχόμενος ἕως γὰρ ἕξω τὸν κόσμον πάντη τὸ ἐκ πάντως. ἐπεὶ πῶς εἰσβέβηκεν εἰς αὐτὸν ἕξω τὸν κόσμον; Τζιγαροῦ κτ' Φύσιν ὑπάρχων ὑπὲρ πάντα τὸν κόσμον, ὡς θεὸς μονογενῆς, εἰσβέβηκεν εἰς αὐτὸ μέρος αὐτῆς γερωνῶς, ποτέστιν ἀνθρώπου. οὕτω τε πῶς ὑπὲρ ἡμῶν παροσκομίσας θυσίῳ, καὶ ἑαυτὸν ἀνάδειξεν, σέσωκε πῶς ὑπὲρ οὐρανόν.

Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἕξω τῆς πόλεως ἔπαθεν. αἷμα ἀνθρώπου κοινοῦ ἢ να ἴσον ἀγίους ἡμᾶς ὁποφύνη; ἀλλὰ μὴ ἠγάσεν τὸ αἷμα Χριστοῦ. θεῶν οὐκ ἄρα καὶ οὐχ ἀπλῶς ἀνθρώπων. θεὸς γὰρ ἦν ἐν σαρκί, τῷ ἰδίῳ αἵματι καθαρῶν ἡμᾶς.

Ex t̄is p̄tris Τιμόθεο.

Εἰς γὰρ θεὸς, εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀνθρώπου Χριστοῦ Ἰησοῦ, ὁ διὰ τὸν κόσμον ἑαυτὸν ὑπὲρ πάντων. σωτήριος ὁμολογουμένως ὁ τῶν Χριστοῦ θανάτου τῶν κόσμων πάντων. πῶς εἰ μὴ ὅτι θεός, πῶς αὐτὸν ἀνέστηεν εἰς τὸ γένεσθαι πάντων ἀνθρώπων αὐτὸς τε ὁ μόνος; ἀλλὰ ἦρκεσε μόνος ὑπὲρ πάντων ὁποθανόντων, ὅτι καὶ ὑπὲρ πάντας ὅτι. θεὸς οὐκ ἄρα ὅτι τῶν θανάτου τῆς ἰδίας σαρκὸς ὁποσήσας τὸν κόσμον θάνατον.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ.

Ex t̄is Πέτρου Ἐπιστολῆς.

Οὐκ ὅτι Χριστοῦ θανάτου τῶν κόσμων σωτήριος.

ΟΤΙ ὁ Χριστὸς ἀπαξ ὡς αἱ ἡμῶν ἀπέθανε, δικαίος ὑπὲρ ἀδικῶν, ἵνα ἡμᾶς παροσάγῃ τῷ θεῷ,

ANNO CHRISTI 431.

θανατωδεις μὲν σαρκί, ζωοποιηδεις δὲ πνεύματι. ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι προβυδεις ἐκήρυξεν ἀπεθῆσαι ποτέ.] πολλοὶ τῶν ἁγίων ἀνήρωτων προσφθῆναι ἴπῳ ἀμφοτέρων εἰρηται, οὔτε μὲν προσελαγαῖν ἡμαῖς τῶν θεῶν διὰ τῆς ἰδίου θανάτου· ἀλλ' οὔδὲ ἐκήρυξέ τις τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι. πέπραχε δὲ τὸ Χριστός, καὶ δι' αὐτὸ καὶ ἐν αὐτῷ λελυτρωμένα, καὶ τὸ αὐτὸ πάθος τῷ κόσμῳ σωθήει. ἀπέθανε τῷ ἵπῳ ἡμῶν, οὐχ ὡς ἀδελφός εἰς ὑπερβολῶν τῶν καθ' ἡμαῖς, ἀλλ' ὡς θεὸς ἐν σαρκί, πῶς ἀπάντων ζωῆς ἀτάλλαγμα τὸ ἴδιον σώμα διδοί.

Χριστὸς οὐκ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί.] ὡς γὰρ ὑπερβολῶν θεὸς τῶν Χριστῶν, ὅφως καὶ ἐμφορῶν ὁ μαθητὴς σαρκί πεπονθέναι φησὶν αὐτῷ, ὡς ἐξ ἁγίων ἔπαθεν πῶς δόξῃ φησὶν φύσιν, ἢς ἀλλότριον τὸ παθεῖν. ἰδίᾳ τῷ ἵπῳ πέπονθε σαρκί, καὶ τοῖς ἔπαθεν ἀμοιρεῖν εἰθισμένος ὁ ἐκ θεοῦ λόγος. θεὸς οὐκ ἄρα Χριστός, θεῖκως μὲν ἀπαθῆς, παθητός δὲ καὶ πῶς σαρκί.

Ὅτι ὁ τῶν Χριστῶν θάνατος τῷ κόσμῳ σωθήει.
 Ἐκ τῆς καὶ Ἰωάννου βιβλίου.

ΤΑΥΤΑ ἐκ ἐγνωσθῆμαθηται αὐτῷ τὸ προσφθῆναι ἀλλ' ὅτι ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα. καὶ πάλιν ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφότητος. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
 Concil. Tom. 5.

catus quidem carne, vivificatus autem spiritu. In quo & his qui in carcere erant spiritibus veniens prædicavit, qui increduli fuerant aliquando. Multi ex sanctis prophetis interempti sunt; at nemo illorum, aut peccatorum causa oppetiisse, aut sua nos morte Deo obtulisse, aut spiritibus, qui in carcere detinebantur, prædicasse dictus est: præstitit hoc autem Christus. Per ipsum enim & in ipso redempti sumus, ipsiusque mors terrarum orbi salutem attulit. Mortem itaque pro nobis subiit, non ut homo quispiam nostri similis, sed ut Deus in carne, qui corpus suum pro mortalium omnium vita obtulit.

Christo igitur passo in carne. Cum Christus sit verus Deus, recte sapienterque discipulus carne illum passum affirmat. Hac enim ratione naturam illam immensam, in quam nulla perpeffio cadit, ab omni perpeffione eximit. Sua igitur carne passus est, quamquam Dei Verbum secundum se nullius perpeffionis capax est. Christus proinde Deus est, impassibilis quidem secundum diuinam naturam, secundum humanam autem passibilis.

Quod Christi mors mundo salutaris.
 Ex euangelio secundum Ioannem.

HÆC non cognouerunt discipuli eius primum: sed quando glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt quia hac fuerant scripta de eo. & infra: Iesus autem respondet eis, dicens: Venit hora, ut clarificetur Filius hominis. Amen amen dico
 Ioh. c. 12. v. 16.
 Bb ij